

Itinerari lingüísticoliterari

Al novembre, els alumnes de quart vam realitzar un "Itinerari lingüísticoliterari" pels voltants de l'Institut: al Passatge de Permanyer, vam llegir i comentar fragments de poemes d'Apel·les Mestres, vam anotar el lèxic d'arbres, arbustos i plantes a manera de petit d'homenatge simbòlic, ja que el poeta estimava molt les plantes, flors i insectes del jardí de la seva caseta d'aquest passatge, i també hi vam treballar el lèxic i la història de l'esport

català a la seu de la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes. A continuació vam anar a les oficines de l'Institut Ramon Llull, on vam anotar els títols d'obres d'autors catalans traduïts a d'altres llengües i on se'n va detallar la tasca de difusió de la llengua a l'exterior que aquest Institut du a terme. Tot seguit vam visitar Òmnium Cultural, on el seu president, Sr. J. Porta, ens va informar sobre les activitats, entre d'altres, que organitzen per tal d'ajudar els immigrants a aprendre la llengua i conèixer el país. A la seu de la Plataforma per la Llengua vam conèixer un seguit de mesures que es plantejaven, i que ens podem plantejar nosaltres, a l'hora de fomentar l'ús de la llengua i de fer valer els nostres drets lingüístics. Finalment vam visitar l'Ateneu Barcelonès, entitat que ha tingut un paper cabdal al llarg de la seva història amb esdeveniments diversos rela-

cionats amb la llengua i la literatura del nostre país. A tot arreu ens van tractar d'allò més bé, amb regals inclosos, i fins ens van dir que érem els primers visitants estudiants que hi anàvem!

Enric Ticó, 4t ESO A

Arxiu Maragall

I ara al febrer hem fet una sortida a la Casa-Museu "Arxiu Maragall" en una visita guiada per les estances de la casa on van viure el poeta i la seva esposa Clara Noble amb els seus... tretze fills!. Hi vam poder ampliar molt els nostres coneixements de Modernisme: la relació del poeta amb les revistes de l'època: "Pèl & Ploma", "L'Avenç"... amb el "Diario de Barcelona", la seva relació epistolar amb escriptors catalans com ara Verdaguer, Víctor Català (Caterina Albert i Paradís), castellans com Unamuno, els autors europeus de referència de la seva biblioteca-

Goethe, Novalis, Nietzsche... - els seus referents musicals -Bach, Mozart, Beethoven, Wagner...- la relació del poeta amb entitats culturals de l'època com l'Ateneu Barcelonès, l'Orfeó Català...les diverses edicions de les seves Obres Completes, els diversos guardons amb què fou premiat en els Jocs Florals, etc. Actualment, l'Arxiu depèn de la Biblioteca de Catalunya.

Ah! I el poeta té una relació especial amb el nostre Institut: s'hi va examinar de batxillerat...i amb unes notes boníssimes!

Rubén Sospedra, 4t ESO C

Sumari

En portada: Itinerari lingüísticoliterari. Pàg. 1 Arxiu Maragall. Pàg. 1

Esquiada: Esquiada 2007. Pàg. 2 L'esquiada. Pàg. 2 L'esquiada de 3r. Pàg. 3

Sortides culturals: El Periódico al Bames. Pàg. 4 Visita a La Vanguardia. Pàg. 5

Visita a Can Masdén. Pàg. 6 Visita a Can Masdén un altro modo de fare . Pàg. 6

Reaccions químiques al Cosmocaixa. Pàg. 7 Visita a Fecsa - Endesa. Pàg. 7

Festa de Nadal: Programa concert de Nadal. Pàg. 8 Un tango genial. Pàg. 8

Lectura de poemes a la festa de Nadal. Pàg. 9 Els pastorets. Pàg. 9

Música: L'Ópera, una emoció. Sortida al Liceu. Pàg. 10 Música i mòbils. Pàg. 10 Breus. Pàg. 10

Cultura: Amors que maten. Pàg. 11 Cinema en anglès. Pàg. 11 Obaba a Sitges. Pàg. 11

Cicles formatius: Busques una sortida?????. Pàg. 12

Intercanvis: Intercanvi de francès. Pàg. 13 Intercanvi de francès. Pàg. 13

Articles: Fam a la cantonada. Pàg. 14 La contaminació que produeixen els fàrmacs. Pàg. 14

Concurs: Fem contes. Pàg. 15 Contacontes. Pàg. 15

Contraportada: Visita a Girona. Pàg. 16

Esquiada 2007:

Vent, fred, alguna caiguda i molt esquí!

El dimecres 24 de gener els alumnes de 1r i 2n d'ESO marxàvem d'esquiada. Eren les sis del matí i tots anàvem adormits. Estàvem contents perquè havien anunciat que nevaria justament aquells tres dies.

Vam arribar a les pistes unes quantes hores més tard i vam tenir un gran embolic amb els esquís, els grups, etc. El primer dia va ser el més dur de tots, feia moltíssim fred i vent. A partir de llavors va anar millorant, dijous va semblar que queien alguns floquets de neu, i divendres, ja sense tant de fred, vam veure la llum del sol. Aquest va ser el millor dia d'esquí, perquè tothom ja sabia esquiar prou bé, havia millorat molt el temps, i gaudíem al màxim, ja

que era l'últim dia. Estàvem esgotats, teníem ganes de dormir, però vam esquiar fins a l'últim moment.

Quan ens ho vam passar millor va ser a les nits, a l'alberg. Era molt modern, l'alcabaven de inaugurar, i més que un alberg semblava un hotel! Dijous vam fer el joc de nit, una cursa d'orientació nocturna, on havíem de trobar set fites amb una lot, una brúixola i un mapa. I divendres vam fer la discoteca, on vàrem estar ballant durant dues hores tot i que a alguns els va semblar poc. Aquestes colònies han passat volant, corre cap aquí, corre cap allà, ara anem cap a aquella pista... Però espero que les següents arribin ben aviat!

Míriam Pérez Poncelas

2n d'ESO B

L'esquiada

Aquest any, com a novetat per a nosaltres, els de primer, hem anat a esquiar durant tres dies a la Molina. El dia 24 de gener a 2/4 de 7 del matí va sortir l'autocar. Tots estàvem mig adormits. Ens va costar suportar el principi del viatge però, al final, vàrem arribar amb moltíssimes ganes d'esquiar. Com que érem molts, va ser difícil aconseguir tot el material. Un cop repartit, els monitors ens van dividir en grups per nivells i durant dues hores ens van donar les instruccions necessàries per poder lliscar pistes avall. De seguida les vam posar en pràctica i entre caigudes, reliscades i rialles vam aconseguir baixar i tornar baixar per les pistes de diferents colors. Quan va ser l'hora de dinar, ben cansats i afamats vam anar al restaurant de les pistes per recuperar energies i seguir gaudint de l'esquí i de la neu. Cap a les 5, els autobusos ens van portar cap a l'alberg "La Bruna". Un cop superat el "descontrol" de maletes,

Helena Agustí
Aurora Vélez

1r ESO A

botes d'esquí, habitacions... vam aconseguir dutxar-nos amb aigua bullent i sopar grans racions de macarrons. Més tard vam posar a prova la nostra orientació amb ajuda de brúixoles, mapes...

Al dematí següent, morts de son, vàrem anar a les pistes per seguir esquiant. L'horari va ser el mateix que el del dia anterior, però la majoria de gent s'ho va passar millor. A la nit, vam anar a la "disco" de l'alberg. Ens ho vam passar d'allò més bé ballant esbojarradament fins a 2/4 d'una de la nit. Al matí ens vàrem aixecar molt d'hora ja que volíem aprofitar les últimes hores d'estada a la Molina.

El viatge de tornada a Barcelona es va fer més pesat que el d'anada, ja que no teníem la mateixa il·lusió.

En conclusió, podem dir que aquesta esquiada ha estat d'allò més divertida i entenyable.

L'esquiada de 3r

Molts comenten que aquesta ha estat la millor esquiada escolar de les seves vides. Semblava que havia de passar tot el contrari, que la falta de neu ho espatllaria tot. Però no va ser així. Va ser millor que el pla inicial: enlloc d'anar a una pista catalana, a l'últim moment es va decidir de creuar la frontera per esquiar a França, l'únic lloc on la neu reunia les condicions mínimes, a més de tenir l'emoció afegida d'anar a un altre país d'una manera tan improvisada.

Tot i aquest canvi, la neu estava tan glaçada que només ens va permetre esquiar durant dues hores, que van anar acompanyades d'un temps esplèndid i van ser molt divertides, tot i la mala fama que l'esquí de fons tenia entre els alumnes de tercer abans de practicar-lo. Després d'això, en vista que no es podia tornar a esquiar, es van organitzar per al dia següent dues activitats: pel matí un raid d'orientació (cursa d'orientació que inclou proves intercalades) per la muntanya amb tir amb arc, i per la tarda una excursió que sens dubte va coronar l'esquiada de la millor manera possible: una emocionant visita a la cova d'Anes. Per arribar-hi calia pujar una carena de muntanya força escarpada durant mitja hora, i això va ser força cansat. Però l'esforç va valer la pena per poder veure aquella meravella de la natura. Per tot arreu hi havia estalactites, estalagmites, columnes i forats misteriosos, fins hi tot vam poder veure un petit rat-penat que hivernava abraçat a una estalactita,

i una ostra fossilitzada que es mantenia de peu i ens arribava gairebé fins al pit. La part més emocionant de tot, però, va ser quan, ben endins de la cova, ens van fer seure a tots al terra, i ens van contar la història d'un home que l'any 91 va decidir batre el rècord Guinness mundial de temps (nou mesos) dins d'una cova sense comunicació amb l'exterior i sense cap mena de tecnologia, ni tan sols foc per fer llum. Periòdicament, doncs, pujaven a la cova persones a dur-li el menjar i l'aigua necessaris per a la seva supervivència, i metges per a revisar el seu estat de salut. Als sis mesos, els metges van detectar que la salut mental de l'home començava a fallar, i se'l van endur al manicomi. Es diu que fa pocs anys, l'home va fugir del manicomi, i que ara ronda per la zona.

Després, ens van proposar un exercici: apagar les lots i restar en silenci absolut durant cinc minuts, escoltant el silenci i observant el no-res, valent-nos només del sentit del tacte per a saber què passava al nostre entorn. Va ser una experiència molt curiosa per a gent de ciutat com nosaltres, potser fins i tot el primer cop que molts de nosaltres sentíem el silenci de veritat. A més, alguns de nosaltres vam pensar que aquell home ja era mort, però a d'altres se'ls va acudir que potser era a la cova en aquell moment, cosa que va donar a aquella estona una mica de màgia.

Tot plegat va ser el respir ideal que necessita la vida a la ciutat, i ningú en va quedar gens insatisfet.

Sara Espinosa

3r ESO A

El Periódico al Balmes

Els alumnes de 3r d'ESO de l'institut vàrem fer de redactors de la nostra pròpia edició de El Periódico. La setmana abans, ens havien vingut a explicar com havíem de redactar una notícia, els trets més importants que hi havien d'aparèixer, les seccions d'un diari... i també com funcionava la seva redacció. Llavors els alumnes ens vàrem repartir en seccions: Societat, Espectacles, Local,... Cada persona de cadascuna de les seccions hauria de tenir per a la setmana següent una o dues notícies que, segons la secció, tractarien d'un tema o d'un altre, però sempre proper a nosaltres o a l'institut. A part d'això, també havíem de triar de la classe dos fotògrafs, que farien les fotografies el dia de la pràctica, i dos maquetadors, que serien els que distribuïrien en l'espai de la pàgina les notícies que havíem redactat.

Llavors va arribar el dia de fer de redactors del nostre propi diari. Tot just arribar al centre, ens vàrem col·locar per seccions en diferents taules. També vam triar un cap per a cada secció. Cadascú de nosaltres, portava la notícia que havia redactat. Un cop totes les seccions vam tenir triat el model de pàgina, vam numerar les notícies i les vàrem distribuir en l'espai que ens donaven. Al darrera d'aquesta pàgina, vàrem escriure els títols i subtítols corresponents a les notícies que anirien a cada pàgina, perquè així els maquetadors poguessin començar a treballar. Un cop tot això enllestit, van repartir les cambres fotogràfiques als dos fotògrafs. Després d'això vàrem haver d'anar a l'aula d'informàtica a passar a l'ordinador les notícies que havíem redactat. Mentre uns passaven les notícies a l'ordinador, els maquetadors distribuïen els títols, els subtítols, la data i el nom de la secció als models de pàgina triats per a cadascuna. Ahora, els fotògrafs havien començat a fer algunes fotografies. Acabades de redactar les notícies, les passaren als ordinadors on treballaven els maquetadors que les distribuïren en els models de pàgina.

Moisés Sánchez-Fortún

3r ESO C

Visita a la Vanguardia

El passat dia 15 de novembre els alumnes de l'optativa de Mitjans de Comunicació vam anar a visitar la rotativa del diari La Vanguardia.

El primer que ens van ensenyar va ser el magatzem, on es guarden les bobines de paper que després es faran servir per imprimir el diari. Cada dia se n'utilitzen unes 70, pesen entre 1800-2000 kg. Al magatzem, tot ha d'estar ben organitzat per evitar accidents.

Seguidament ens van portar a l'edifici de la rotativa. La primera màquina que vam veure va ser la que imprimia els diaris; en aquest cas el diari que imprimien era El Mundo Deportivo. El guia ens va dir que d'aquí pocs anys aquestes

Un cop acabades de fer les fotografies es passaren als ordinadors dels maquetadors, i aquests les posaren al lloc corresponent de la pàgina, amb un peu de foto adient. Ja només quedava fer la portada, i havíem de decidir les notícies que hi anirien allà. Per això vam fer una reunió de portada, on cada secció donava opinions sobre les notícies que volien que hi sortissin. Un cop vàrem haver-nos posat d'acord, el maquetador va acabar de muntar la portada. Només faltava una cosa: posar a la contraportada la fotografia de l'equip de redactors del diari i els noms d'aquests, és a dir, els alumnes de cadascun dels grups de 3r d'ESO. Vam imprimir el diari i, a més, ens van regalar una llibreta, i una edició de El Periódico del dia. Van quedar uns diaris fantàstics!

màquines es canviaran. Aquesta màquina és suïssa i la que imprimeix els diaris de La Vanguardia és alemanya.

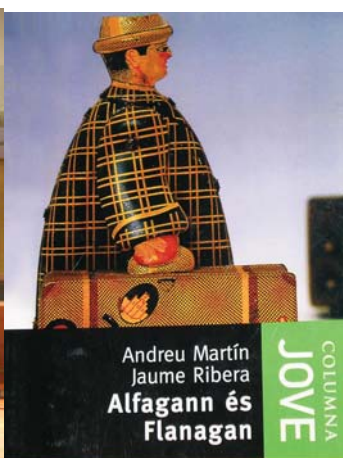
La tercera cosa que ens van ensenyar va ser com s'han de preparar les pàgines perquè dins de la màquina d'imprimir tot quedi ben muntat i no s'hagi de perdre temps en el procés d'impressió.

La tècnica que fan és la de l'offset, aquesta tècnica aporta una gran velocitat i fa que els colors es barreguin bé. L'inconvenient de l'Offset és que és sensible a la llum.

Per acabar vam veure un vídeo on ens van explicar més detalladament tot el procés que fan servir fins que els diaris arriben als quioscs.

Agnès Bartolomé i Carla Bertolín

1r Batxillerat D

El club de lectura d'en Flanagan

Ja fa temps, de fet abans de les vacances d'hivern, que la professora de català ens va donar un llibre perquè ens el llegíssim: era "l'Alfagann és Flanagan". Ens va explicar, també, que ens visitaria una noia per fer-nos preguntes sobre aquest mateix llibre i que, al dia següent, com no, hi hauria un

petit examen. A més a més, ens va dir que dies després hi hauria una xerrada amb els autors del llibre: Andreu Martín i Jaume Ribera, a qui podríem fer preguntes.

Doncs així va passar. Primer va venir aquella noia i vam parlar sobre el llibre a classe. Uns dies més tard, nosaltres

estàvem fent preguntes als creadors d'aquest meravellós personatge, el Flanagan. Aquesta activitat la vam fer conjuntament amb altres instituts a la biblioteca Jaume Fuster de la plaça Lesseps dins dels actes de la Setmana de la Novel·la Negra de Barcelona.

Pau Ferrer

2n ESO B

Picalletres

Durant els mesos d'octubre i novembre, els alumnes de 3r d'ESO vam estar participant en un concurs de la televisió anomenat Picalletres, que consistia en lletrejar paraules davant un equip contrincant, i en fer-ho bé, es sumaven punts al marcador de l'equip.

Abans d'anar al programa vam estar practicant molt a classe de català. Com que per a cada participació (que en vam fer varies) només podien anar 3 concursants, vam triar els més traçuts en lletrejar.

Al cap d'unes setmanes va arribar el dia! Els alumnes vam sortir de l'institut i vam caminar fins als estudis de Locàlia, la cadena per la qual s'emetia el programa. Un cop allí, els concursants va entrar i van ser maquillats i tranquil·litzats, ja que estaven molt nerviosos.

Després el públic va entrar, i mentre s'asseien a les grades, els concursants

es deixaven posar uns micròfons a la roba.

3,2,1, aplaudiments i... comença el programa! El presentador presenta als concursants, que esperen nerviosos el seu torn. Primer nivell! Sona una música de fons i el presentador diu la primera paraula que un dels nostres concursants ha de lletrejar. Ganivet: G-A-N-I-V-E-T. Correcte! Tots aplaudim fort mentre el concursant sospira alleujat. Així arribem al final del programa, on les paraules són molt complicades, com ara "txetxenolèsquic" o "giottesc". S'acaben les paraules, fem el recompte, i... Victòria!

Tots aplaudim molt fort, riem i felicitem als concursants. Ha estat una experiència molt divertida i entretinguda, al mateix temps que didàctica. Tots ens ho hem passat molt bé, i a més hem rebut una bossa amb articles de Locàlia. Què més es pot demanar?

Martí Mendez

3r ESO C

Visita a Can Masdéu

Un grup d'alumnes de religió i d'italià vàrem visitar el Centre Mediambiental de Collserola el dimarts 30 de gener. L'antic hospital de leprosos, que portava cinquanta anys tancat i que és propietat de l'Ajuntament de Barcelona, havia estat ocupat per un grup de vint-i-cinc joves. Un dels problemes més grans de la nostra societat és l'accés a l'habitatge: els preus elevats dels pisos i dels lloguers obliguen la joventut a cercar altres alternatives per a independitzar-se.

Els guies de la visita ens mostraren tècniques d'agricultura ecològica, vàrem plantar uns arbres en una zona de la muntanya que havia patit un incendi i iniciàrem un debat entorn el canvi climàtic i la justícia social.

La jornada va ser molt profitosa, ja que vàrem aprendre moltes coses, entre les quals destacaria que es pot ser feliç sense caure en el consumisme i que el principal és estimar el proïsme i cercar la justícia social.

Jordi Pérez 1r Batx. C

Visita a Can Masdéu: un altro modo di fare

"I giovani di oggi non abbiamo niente per cui lottare": questa è una delle false verità più estese. Magari è così, ma il 30 gennaio scorso un guppo di studenti di Storia delle Religioni e Italiano abbiamo conosciuto un'altra realtà, siamo andati a Can Masdéu.

Il nostro percorso è cominciato subito dopo essere usciti dalla metropolitana prendendo un cammino che si allontanava dalla giungla urbana barcellonese e che ci mostrava un antico lebbrosario che ormai da cinque anni è la casa di venticinque persone. Ci hanno mostrato la sistemazione degli orti, come è organizzata la vita giornaliera e le distribuzioni delle mansioni nella casa. Gli abitanti di questa casa speciale sono "squatters" (okupes), ma soprattutto sono persone che lavorano, sognano e hanno dei progetti, e che, come tanti altri, sentono la necessità di un modo di vita totalmente diversoda quello che regna oggi. Matteo, un laureato universitario italiano, ci ha ampiamente informati sulla sostenibilità ecologica nell'economia attuale.

Dopo la visita abbiamo fatto un po' di lavoro di gruppo, abbiamo ripiantato una parte della "Vall de Can Masdéu" che era stata distrutta da un incendio.

La visita è stata molto interessante giacché ci ha permesso di constatare che c'è un altro modo di vivere e di scoprire un luogo dove andare a fare un giro in bicicletta e partecipare in alcune delle diverse attività che propongono.

Per saperne di più visitate il sito di internet:

www.canmasdeu.com

David Jerez 2n Batx. B

Visita a FECSA - ENDESA

El passat dia 24 de novembre, els alumnes de 2n d'ESO vam anar a la seu de la companyia FECSA-ENDESA al Paral·lel, darrere de les Tres Xemeneies. Hi vam anar amb metro. Allà ens van explicar una mica la història de FECSA, i vam fer un taller anomenat "Equipem casa nostra", on vam aprendre coses sobre els fusibles, la domòtica, la xarxa elèctrica... Finalment, vam

reflexionar sobre el que podem fer nosaltres, des de casa, per estalviar energia. A la sortida, ens van donar una bossa a cadascú amb un petit obsequi. La sortida va estar força bé, i vam aprendre moltes coses. Després, a la classe

de tecnologia, vam treballar el dossier que ens havien donat a FECSA.

Samuel Nel·lo
2n ESO A

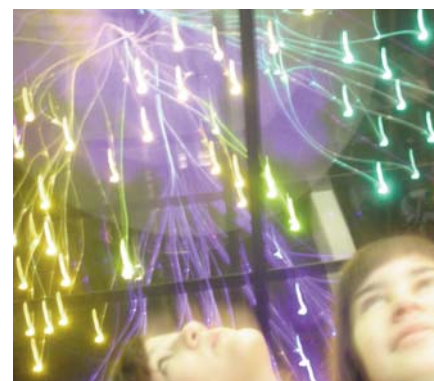

Reaccions químiques al Cosmocaixa

El passat 13 de febrer, els alumnes de 4t d'ESO vam anar al Cosmocaixa. Era una sortida del seminari de Física i Química que constava de dues parts. Estàvem dividits en dos grups; mentre el primer grup feia experiments amb un químic en un laboratori, l'altre grup visi-

tava el museu. Després es van intercanviar els papers. Va ser una sortida entretinguda i didàctica.

Eugènia Almacellas i Sònia Pérez
4t ESO C

Programa Concert de Nadal

Alumnes de 1r d'ESO

Boig per tú (P. Sala)

(Sara Colakovic i Esther Escudero, flauta de bec;
Natàlia Martín, flauta travessera; Cora Barderi, clarinet;
Clàudia Bescós, guitarra i Maria Torres, piano)

Blues (L. Gottschalk)

(Lucas Gottschalk, piano)

Mentemi (A. Koch, P. Mykhaylychenko, P. Ramiro i R. Zhao) (Àgata Koch i Ruyi

Zhao, flauta de bec; Paula Ramiro, Trompa, Àgata Koch, culleres russes i Paula Mijailichenko, piano.

Santa Nit (F. Gruber)

(Nora Celma, flauta de bec; Clàudia Geffner, flauta

Joia en el món (G.F. Haendel)

travessera; Helena Agustí, clarinet; Nicolau Duran, saxòfon; Marc Ferrer, violí; Guillem Martí, viola i Patricia Fernández i Laura Pérez, piano.)

Alumnes de 2n cicle d'ESO

El primer disgust (R. Schumann) (David Balaguer, piano)

Gymnopédie (Es Satie) (Laia Ferrer, violí i Clàudia Traver, piano)

Vals (J. Brahms) (Laia Ferrer i Clàudia Traver, piano a 4 mans)

Marxa turca (W.A. Mozart) (Laia Ferrer, Eva Garcia i Clàudia Traver, piano a 6 mans)

Kinderstücke nº 6 (F. Mendelssohn) (Moisés Sánchez-Fortun, piano)

Sartajena (C. Machado) (Carla Moret, flauta; Laia Casanellas i Sara

Marchinha de carnaval (C. Machado) Moret, guitarres; Maria Kopila i Sara Espinosa, flautes i Àlex Morris, percussió)

Un sospir (F. Liszt) (Josep Cañones, piano)

Minuet (G.Ph. Telemann) (Heura Cisa, violí; Eugènia Almacellas,

Minuet (W.A. Mozart) (viola i Sònia Pérez, piano)

Musette (J.S.Bach)

Concert per a violí nº 1 (A. Kowmarowski) (Eugeniu Casimov, violí.

Un tango genial

Tot va començar el dia abans de l'espectacle. En broma, amb la meua amiga Júlia, vam començar a ballar un tango quan tocaven les pianistes Sònia i Eugènia i com que ens va agradar com quedava, vam decidir ballar-lo al concert de Nadal. Al dia següent, amb un parell de retocs, ja el teníem enllestit. Va ser una improvisació d'última hora però, tot i així, va quedar prou bé i sobretot va ser molt divertit.

Mar Ferrer 4t ESO B

El passat dia 21 de desembre de 2006, es va celebrar un concert a la sala d'actes per celebrar el Nadal i el final de trimestre. Hi van participar alumnes des de 1r d'ESO fins a 1r de Batxillerat. Es van fer dos torns, un per a primer cicle i un per a segon cicle i batxillerat.

Al de primer cicle hi van participar alguns alumnes de 1r d'ESO fent petites orquestres i tocant cançons nadalenques. Tot seguit van començar a tocar els de segon cicle. Al final de l'actuació vam tenir una petita sorpresa, dues noies de 4t d'ESO, la Júlia i la Mar, es van treure la vergonya de sobre i ens van oferir un tango, acompanyades per un piano tocat a quatre mans per la Sònia i l'Eugènia.

Ens va sorprendre que hi vingués tanta gent al concert per a segon cicle i batxillerat, ja que era voluntari. Hi van tocar els mateixos alumnes menys els de primer cicle. Les nostres ballarines ens van tornar a demostrar el seu do per a la dansa.

I no ens podem oblidar l'actuació d'alguns alumnes de 2n d'ESO acompanyats per alguns professors, que van oferir als alumnes de primer cicle l'obra de teatre *Els Pastorets* abans del pati.

Aprofitem per agrair la participació i l'assistència de tots aquells que hi van anar voluntàriament: sense ells no hagués estat possible aquest esdeveniment.

*Clàudia Traver Garriga i
Laia Ferrer Betorz, 4t d'ESO B*

Lectura de poemes a la festa de Nadal

"Nadal" de Carles Riba, "Nadal a París" de Joan Margarit, "Josep" de Carles Torner i "Pessebre" de Sam Abrams van ser els poemes que van ser llegits a la Festa de Nadal. Va ser ben senzill; després que la professora de català ens ho demanés, l'Eugènia, la Sònia i jo vam anar llegint els diferents poemes nadalençs acompanyats per la guitarra i el piano. Tot plegat i amb l'ajuda d'un públic atent va esdevenir un moment molt acoloridor.

Júlia Terés Gelabert 4t ESO B

Pastissos solidaris

Com cada any, l'últim dia del primer trimestre es va fer l'activitat "Venda de pastissos solidaris".

Tots els alumnes de 1r i 2n d'ESO que ho vam voler, individualment, en parelles o en petits grups, ens vam posar a cuinar tota mena de pastissos, galetes i altres especialitats.

Després ens vam instal·lar al menjador i vam posar a la venda els més de 50 pastissos en trossos que valien 0'50€.

Professors i alumnes de l'Institut van col·laborar en la compra de pastissos i al final es van aconseguir més de 200€ que es van destinar a l'ONG UNICEF.

*Èlia Brugulat, Berta Ferrer
i Laura López 2n ESO A*

Els pastorets

Aquest any, quan ens van proposar de fer l'obra del Conte de Nadal de Charles Dickens, obra de teatre que sempre representaven els alumnes de 2n d'ESO a la festa de Nadal, ens va semblar una mica repetitiu i la vam voler canviar per *Els pastorets*, una obra de llarga durada i força difícil.

Vam estar assajant els divendres a la tarda i algunes hores de pati i, finalment, després de molts nervis, el dia 20 vam representar l'obra a la festa de Nadal de l'AMPA. La sala d'actes estava plena de familiars i d'alumnes grans de l'Institut. L'endemà, el dia 21, la vam tornar a representar davant els alumnes de 1r i 2n d'ESO a la festa de Nadal de l'Institut. Les dues representacions van ser un èxit.

Ens ha agradat molt fer aquesta obra perquè ha estat diferent de la cada any i perquè ens ho vam passar molt bé als assaigs i rèiem molt.

A l'hora de la veritat vam treballar molt i va sortir una obra molt maca. També va quedar bé gràcies als decorats, al teló i

als efectes de llums i só.

Agraïm la col·laboració dels alumnes del crèdit variable de teatre de 2n d'ESO, a l'Albert i la Mireia que ens van ajudar molt, al Ferran i l'Olga que ens van fer un teló molt elaborat i als intrèpids professors que es van atrevir a pujar dalt de l'escenari (Francesc, Isabel, Mireia i Albert).

Vam quedar tots plegats molt satisfets perquè tothom ens va felicitar.

Carla Santaló (Banyeta), Laia Pallàs (Jeret), Leila Akech (Benjamí) i Irene Moreno (Somiera) 2n ESO A

L'òpera, una emoció. Sortida al Liceu

El passat dimarts dia 30 de gener, els alumnes de 3r d'ESO vam fer una sortida al Liceu de Barcelona amb l'objectiu de conèixer una mica millor la seva història i arquitectura, i d'endinsar-nos en el món de l'òpera.

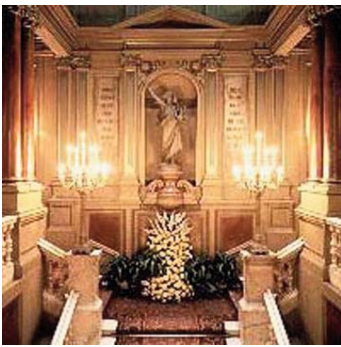
En arribar ens conduïren cap a la sala principal on ens van explicar de manera

breu les etapes més rellevants del teatre i les diverses tècniques de construcció utilitzades per a les reformes al llarg dels anys. A continuació ens guiaren per un recorregut a la sala dels miralls, i finalment ens vam quedar amb els alumnes d'un altre institut al pis de baix, on vam veure un vídeo sobre els molts

aspectes que s'han de tenir en compte a l'hora de dur a terme la representació d'una funció d'òpera.

Tots vam sortir contents, sorpresos i amb ganes de visitar més sovint aquest lloc del qual coneixíem tant poc.

Maria Almira (3r ESO A)

Música i mòbils

El passat dia 21 de gener els alumnes de primer de Batxillerat de l'optativa d'Audicions Musicals vàrem anar al Caixafòrum en motiu d'una sortida programada des del departament de música.

MÒBILS era el nom del taller que va organitzar Caixafòrum, amb l'objectiu d'animar els joves a ser creatius i compondre les seves pròpies músiques per al telèfon mòbil.

Vam sortir des de l'institut a les nou del matí en direcció al Caixafòrum i quan vàrem arribar allà vam esperar en Toni Meler, la persona que ens explicava què

haviem de fer en tot moment.

Seguidament ens va ensenyar un pro-

grama per poder compondre música per al nostre mòbil i per tant ser les úniques persones del món en tenir-la.

Va ser una experiència positiva però a la vegada, per la gent que no té mòbils polifònics (que en quedem ben pocs), no ens va ser de gaire utilitat. Una vegada més queda demostrat que la tecnologia va molt ràpid i són pocs els que la poden seguir. Aquells que vulgui escoltar les nostres melodies, ho poden fer accedint a:

<http://tallermobils.googlepages.com/>

Roger Ballesté 1r Batx. C

Breus

El Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica de la Generalitat de Catalunya convoca anualment, des de l'any 1982, els Premis CIRIT per fomentar l'esperit científic del jovent.

Aquest any un dels premis ha estat atorgat a Anaïs Falcó Ibàñez, alumna de 2n de batxillerat el curs 2005-06, pel treball de recerca El violí tradicional a Catalunya.

L'acte de lliurament tingué lloc dissabte, 16 de desembre, al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat i fou presidit pel Conseller d'Universitats i Recerca, Sr. Jordi Humet.

Moltes felicitats!

Amors que maten

El passat 30 de gener, el departament de psicopedagogia ens va oferir la possibilitat de veure representada una realitat present en la nostra societat, una situació en la que tots ens podem arribar a trobar algun dia; el maltractament psicològic per part de la teva parella que si no s'atura a temps pot arribar a ser físic.

L'obra Amors que maten, representada per la companyia II•limitada (SI), reflectia un cas de maltractament psicològic en què el noi mitjançant mentides,

manipulacions i xantatge emocional anava aïllant la seva parella de la seva vida normal, fent-la sentir-se inferior i absorbint la seva autoestima. Quan la noia es va trobar en una situació de soledat total, s'adonà de la gravetat de la situació a la qual estava sotmesa i va acabar prenent la decisió de trencar la relació.

Després de l'obra, els actors ens van oferir la possibilitat de plantejar dubtes i expressar la nostra opinió.

Ha estat molt interessant que parléssim

d'aquest tema, tot i que ja n'havien rebut força informació prèviament.

No obstant, ha estat una oportunitat enriquidora i útil perquè ens pot servir per prevenir aquesta greu situació i no arribar a casos on haguem de lamentar les conseqüències d'entrar en situacions límits.

*Jacqueline Becerra i
Andrea Escoda, 4t ESO B*

Cinema en Anglès

Després de demanar una vegada i una altra que els alumnes que fem anglès poguéssim realitzar una sortida el nostre desig es va complir fa uns mesos: vam anar al cinema.

La notícia ens va sorprendre i ens va alegrar molt ja que mai no havíem fet cap sortida relacionada amb anglès. La sortida consistia a veure una pel·lícula en versió original i subtitulada per tal d'escollir l'idioma i d'acostumar-nos a ell.

El fet que fóssim 1r i 2n de Batxillerat va fer que ens dividíssim en dues sales amb dues pel·lícules diferents, un grup vam anar a veure "The Queen" amb l'espectacular interpretació de l'actriu Helen Mirren caracteritzant a la Reina Isabel II durant els anys de l'elecció de l'actual Primer Ministre i de la mort de la Princesa de Gales i l'altre grup va anar a veure altre pel·lícula molt relacionada amb les notícies actuals "An

Inconvenient Truth" on se'ns parla del canvi climàtic, de les seves causes i conseqüències per tal de conscienciar el públic de la gravetat de la situació del nostre planeta.

Ambdós grups vam gaudir molt de les pel·lícules i el més important; vam poder acostumar-nos una mica més a l'idioma que estudiem.

María Paz Barrera Vargas 1r Batx B

Obaba a Sitges

El passat dia 9 de febrer els alumnes de 1r de Batxillerat vam poder gaudir d'una sortida al cinema. Però a més a més de ser una sortida al cinema també va ser una sortida a una altra ciutat ja que vam anar a Sitges. Vam sortir de l'institut a les 9 i vam arribar al nostre destí cap a les 10 del matí i com que la pel·lícula no començava fins a tres quarts d'onze vam poder passejar pels voltants del cinema; per sort la platja era a prop d'on érem i vam poder anar-hi i respirar una mica d'aire ja que la setmana havia estat força angoixant degut als exàmens i treballs realitzats (des d'aquí enviar ànims a tots els alumnes de 1r de Batxillerat que tot i que les coses semblen més difícils del que poden ser de veritat estic

segura que ens en sortirem). Després de la sessió de relaxació i també de fotos (perquè tothom portava camera) ens vam dirigir al cinema.

La pel·lícula en qüestió era Obaba, una producció espanyola a mans del director Montxo Armendáriz. A la pel·lícula una jove de 25 anys empen un viatge a un poble anomenat Obaba per tal de conèixer i introduir-se en les seves costums i forma de vida, com a companyia tan sols porta una camera de vídeo amb la qual grava tot el que ella creu que és interessant. La història era força interessant tot i que no es distingia un fil conductor definit ja que més que una història amb una protagonista era un seguit d'històries amb subtrames.

Finalment i després d'haver vist Obaba vam tornar a l'institut on la majoria d'alumnes van marxar cap a casa amb excepció d'una classe que ens vam quedar a fer una classe de Muay Thai molt interessant.

Esperem que aquest tipus de sortides es tornin a realitzar perquè tant el professorat com l'alumnat gaudim d'elles ja que per una banda tenim l'oportunitat d'ampliar la nostra cultura de forma didàctica i per altra podem compartir més amb els nostres companys, companyes, amics i amigues.

María Paz Barrera Vargas 1r Batx B

Busques una sortida????

Estàs perdut? No saps què estudiar? Si estàs capficat, dues companyes vostres us plantegen quin cicle formatiu podeu escollir al Balmes. Actualment, les sortides professionals dels cicles formatius són les que estan tenint més èxit.

Hi ha cicles formatius de grau mitjà i de grau superior. Si vols accedir a grau mitjà, els estudis mínims són l'ESO o bé la prova d'accés. D'altra banda, si vols accedir a grau superior els requisits són haver cursat el batxillerat o bé tenir la prova d'accés.

Al nostre institut trobem dues famílies professionals: Gestió Administrativa de grau mitjà amb una durada de 1300 hores (un any) de les quals 310 són de pràctiques a empreses i 60 hores de crèdit de síntesi. El crèdit de síntesi inclou tota la matèria treballada durant el curs. Aquest cicle et portarà a l'àmbit administratiu com auxiliar de documentació i arxiu a oficines de tot tipus d'empreses.

L'altre família professional és la d'informàtica de la què es fan dos cicles. Administració de sistemes informàtics (ASI) amb una durada de 2000 hores (dos anys) de les quals 350 són pràctiques i 90 de crèdit de síntesi. Finalitzat aquest cicle, és podrà treballar com un autèntic tècnic en manteniment de sistemes informàtics, o sinó donar informació i assessorament en sistemes i aplicacions informàtiques, també com administrador de xarxa d'àrea local. La teva feina es realitzarà en el departament d'informàtica de qualsevol empresa o d'empreses de serveis informàtics.

L'altra és Desenvolupament d'aplicacions informàtiques (DAI), amb la mateixa durada que ASI, però amb una finalitat ben diferent perquè aquí seràs un analista - programador informàtic, o bé un gestor de projectes informàtics, treballant en el departament d'informàtica (anàlisi i programació) de qualsevol empresa de serveis informàtics.

I saps què? T'ofereixen la possibilitat d'obtenir tots dos títols en tres anys degut a les convalidacions. Així que si alguna vegada havies rumiat la possibilitat de ser informàtic... ¡i illençat a la piscina!!!

El motiu de fer un cicle formatiu és que surts ben preparat per l'àmbit laboral per dues variants, degut a fer les pràctiques obligatòries i sense remunerar, ja et fas una bona idea de quines seran les teves funcions el dia de demà; l'altra és que fas l'assignatura de Formació i Orientació Laboral que et mostra els coneixements i habilitats necessaris per treballar en condicions de seguretat i preveu els possibles riscos derivats de les situacions de la feina, mostrant-te el coneixement de la legislació bàsica i els drets i obligacions de les relacions laborals

Mitjançant l'opinió dels nostres companys de cicle hem tret la següent valoració:

El millor del mòdul és el bon ambient que es respira entre els companys i la bona relació entre professorat i alumnat.

Les principals mancances són el mal ús que fan dels teclats, ratolins i les caigudes del subministrament elèctric que dificulten el seguiment de les classes.

La visió de futur és el món laboral o bé continuar adquirint coneixements amb estudis superiors com ara una carrera universitària o un cicle formatiu de grau superior.

Amb tot això i afegint el bon professorat i cap d'estudis de què disposa el nostre centre l'únic que necessites és tenir de ganes, il·lusió i optimisme. Perquè l'última decisió és teva però recorda que l'entorn és el mitjà per aconseguir el fi.

Olga Valls i Bea Girona
Cicle formatiu de grau mig d'administratiu

Intercanvi de francès

La passada setmana del 29 de gener alguns alumnes de francès de 4t d'ESO i 1r de batxillerat vam participar en un intercanvi amb uns alumnes d'un poble a prop de Montpeller anomenat Castries.

Només van estar quatre dies, però van anar a molts llocs: el Parc Güell, la Pedrera, les Rambles, les fonts de Montjuïc... El dia abans d'anar-se'n, el divendres, vam anar tot el grup a sopar a un restaurant i, el dissabte, vam anar primer al Museu Picasso i després a dinar a un restaurant turístic, on vam menjar amanida, paella i crema catalana.

Van ser uns dies molt entretinguts, i ara ja estem esperant que arribi l'abril, quan ens tocarà a nosaltres anar a Castries, demostrar el francès que sabem i tornar a veure els nostres amics francesos.

*Júlia Terés Gelabert i
Clàudia Traver Garriga
4t d'ESO B.*

Intercanvi francès

Són les 16.30h del 31 de gener, els francesos ja han arribat i nosaltres esperem a que acabin el seu col·loqui amb els nostres professors. Després d'una llarga i infinita espera, procedim a entrar a l'aula on ha tingut lloc la benvinguda. Quina vergonya...ens criden un per un i ens presenten el nostre "correspondant" francès, ni tan sols sabem com l'hem de saludar (dos o tres petons?), després, ens fan una fotografia. Tots estem bastant perduts, gairebé no parlem amb els nostres visitants, ens han preparat un pica-pica amb begudes i patates, però finalment arriba el moment: ja són les 18.30h, hora de tornar a casa amb el nostre francès, és aleshores quan compartirem les nostres primeres paraules en castellà amb ells, que aviat es convertiran en un francès-catalanitzat degut als pocs coneixements lingüístics dels nostres amics provinents del col·legi de Castries.

Passem la nostra primera tarda amb ells; els ensenyaem la casa, ens expliquem la vida, sopem i dormim. L'endemà ens disposem a fer camí cap a l'Institut, aquest cop acompanyats del nostre francès. Allà el deixem amb els seus companys, i mentre ells visiten les parts més belles de Barcelona com la Pedrera o el Parc Güell, nosaltres fem classe normal, seguint així amb la nostra vida rutinària.

A les 18.00h hem quedat amb els francesos, així doncs, ens preparem i anem tots junts a les Rambles de Barcelona, acompanyats dels nostres professors, el Julio Alméndez i la Ma Dolors Porté. Gaudim d'aquest llarg passeig per les Rambles fins les 20.30h, després, ja podem tornar a casa.

Aleshores tornem a començar, però aquest cop és diferent,

després que els francesos visitin el barri gòtic de Barcelona i el castell de Montjuïc, els passem a recollir a la fundació Miró per gaudir, més tard, de l'espectacle musical ple de llums i colors causat per les fonts de Montjuïc a les 18.30h. A les 20.30h ja podem tornar a casa, ens hem de posar guapos, doncs hem quedat tots per anar a sopar al Fres & Co a les 21.30h. Un cop ben sopats, alguns tornen a casa mentre que d'altres es dirigeixen a una discoteca o a algun bar, però no fins molt tard, a les 24.00h hem de ser a casa...

Ja ha arribat l'últim dia, a les 9.30h hem de ser a "Jaume I" per visitar el museu Picasso. Més tard, hem reservat hora a un dels restaurants més coneguts de la Barceloneta: "El Rey de la Gamba" on ens serviran una paella, acompanyada d'una amanida, que finalitza amb una crema catalana, postre típic de la comunitat. Quan hem acabat de dinar hem de tornar cap a casa per agafar l'equipatge del nostre francès, doncs a les 15.30h han de ser a l'Institut per pujar a l'autocar que els retornarà a casa seva. Com que veiem que es retarda un xic, decidim ensenyar als francesos alguns jocs de cartes tradicionals d'Espanya. Ens ho passem d'allò més bé, tot són bromes i riures però finalment arriba l'autocar. Ha arribat l'hora de marxar, els ajudem a entrar l'equipatge i ens acomiadem d'ells.

Els francesos marxen, i dient un "au revoir", s'allunyen amb l'autocar cada cop més fent un lleuger moviment de mà que ens porta a pensar que aviat ens tornarem a veure. Sempre els portarem al cor, BON VOYAGE!

*Patricia Díaz
1r Batx. B*

Fam a la cantonada

És curiós que, en sentir a parlar del concepte de pobresa, tot plegat se'ns fa molt llunyà. Tanmateix, la realitat és que no podem girar-li l'esquena perquè és més a prop del que ens pensem. És davant de la nostra porta, a l'escola o a la feina, al metro que agafem cada matí. És aquella veïna gran que no té fills ni coneguts i viu sola, aquella dona soltera que té quatre fills que ha de mantenir, sembla, per art de màgia. Tota aquella gent que tenim per ben segur que gaudeix d'unes condicions de vida raonables. Potser pensem això perquè aquesta cara de la nostra societat viu amagada, no mostra la seva misèria. Si ens poséssim a rumiar, a ningú no li seria difícil de reconèixer com a quotidianes situacions com ara rodamóns o fins i tot joves estudiants, furgant als contenidors del supermercat en acabar la jornada, cues de gent davant de convents demanant menjar, pidolaires a portals i bancs, persones dormint entre cartrons dins d'un caixer automàtic, i així podria continuar una bona estona. Tot això constitueix una prova irrefutable que, a la nostra ciutat, hi ha pobresa. Per a ser més exactes, l'increïble xifra d'un milió de catalans viu sota el llindar de la pobresa, és a dir, amb ingressos inferiors als quatre-cents euros mensuals i tres-cents mil catalans amb tan sols dos-cents setanta-cinc euros mensuals. És evident que això amb prou feines dóna per a cobrir les despeses d'un lloguer. Però a més del lloguer hom ha de pagar la llum, el gas, i

el més important, el menjar: "Tots els éssers humans tenen dret a una alimentació suficient i completa", diu un dels drets humans declarats per la ONU. Arrel d'això, sorgí la idea del Banc dels Aliments. El Banc dels Aliments és una ONG que està determinada a no permetre que els pobres de la nostra ciutat i de moltes altres passin gana. Per aconseguir-ho, s'han fet conèixer entre totes les empreses catalanes relacionades amb l'alimentació, tot demanant-los que reservin per a ells tots aquells aliments que tot i estar en perfectes condicions per al consum, no ho estan per a la venda, ja sia per un mal etiquetatge, per ser fruita una mica tocada o deformada, etc. Ells mateixos passen a recollir tots aquests aliments i, més tard, un sistema informàtic distribueix els aliments recollits entre els pobres que atén l'organització segons les seves necessitats. A més d'això, en dates significatius com ara el dia mundial de l'alimentació organitzen recol·lectes de menjar a oficines i escoles, com es va fer al nostre institut, acompanyant-ho amb una xerrada sobre el mateix tema que aquest article. Tot plegat, una bona manera de conscienciar-nos de que gaudim d'una situació privilegiada, i que, per tant, tenim l'obligació moral de ser solidaris amb la gent que no té aquesta sort.

Sara Espinosa 3r ESO A

Contacontes

Aquestes últimes setmanes diferents rondallaires han contat diferents històries de veïnat, cadascuna amb le

de 2n d'ESO les vam disfrutar al menjador i els nàs.

Va ésser molt interessant i entretingut, perquè l

nalitat, ens varen enganxar de principi a fi. Tan

La contaminació que produeixen els fàrmacs

Els alumnes de 1r de batxillerat científic i tecnològic varem assistir a una conferència pronunciada per Damià Barceló. Ens va parlar dels fàrmacs com a contaminants emergents i les seves conseqüències.

Els fàrmacs, que són els medicaments que ens prenem quan ens trobem malament, contaminen els rius i les aigües. A través de l'orina els components dels fàrmacs o els fàrmacs sencers arriben als rius i contaminen l'aigua provocant als animals que hi viuen alteracions en la seva reproducció i d'altres problemes. Els fàrmacs que més abunden en la contaminació de les aigües són els que contenen hormones com les pastilles anti-conceptives, i els antibiòtics. Les depuradores no eliminen aquestes restes de

contaminació que solen arribar al mar o, pitjor encara, podem arribar a beure'ns aquesta aigua i produir bacteris resistents a aquest fàrmac. En aquest cas hi ha solucions com per exemple canviar les depuradores per bioreactors que eliminen molt més els fàrmacs però el preu de l'aigua augmentaria notablement.

Espanya és el setè país més consumidor de fàrmacs. El riu Ebre arrossega 2920 Kg de fàrmacs cada mes.

El doctor Barceló ens va proposar, per evitar una mica aquest problema, no prendre medicaments quan no són realment necessaris i disminuir-ne el consum.

Júlia Fabregat 1r Batx. A

es ens han visitat a l'Institut. Ens han explicat les seves pròpies característiques. Els alumnes i alumnes de 1r d'ESO ho van disfrutar al gimnàs. Les històries, que destacaven per la seva originalitat que l'activitat es va fer molt curta.

Concurs: Fem contes de ciència

A l'abril es farà un concurs de contes relacionats amb la ciència al Cosmocaixa, en què participaran escoles i instituts. Un dia el nostre tutor ens va proposar a tota la classe de fer el conte, havia de ser d'unes 700 paraules. Nosaltres dues ens vam oferir voluntàries, i només pel fet de participar al concurs ens han convidat a tota la classe a visitar el Cosmocaixa al tercer trimestre, a part d'entrar el concurs oficial i optar a més premis. Ara us el presentem. Esperem que us agradi:

El científic Alfred Karmnopoly desaparegut

Eren les 10:30 de la nit i la Kristie estava al llit, no podia dormir. De sobte, va sentir com trucaven a la porta. El seu pare es va aixecar, va obrir la porta i tres homes molt forçuts el van agafar, el van asseure en una cadira i el van començar a interrogar:

- Tens el material?
- No us el penso donar!
- Vols que ens enduguem la teva filla?
- Estic sol a casa.
- Llavors no et farà res que mirem a les habitacions, oi?

La Kristie espantada es va aixecar del llit, va obrir la finestra i va baixar per l'escala de l'arbre. Els homes van registrar totes les habitacions de la casa, no van trobar res, encara que l'habitació de la Kristie tenia la finestra oberta i el llit desfet. Es van adonar que s'havia escapat.

- La teva filla s'ha escapat, però tu vindràs amb nosaltres.

Els homes s'havien endut el seu pare. Ella s'havia amagat darrere les bardisses i ho havia vist tot. No podia trucar a la policia perquè potser el seu pare s'havia ficat en algun embolic.

La Kristie va tornar a entrar a casa, va anar al despatx del seu pare i va veure molts plànols d'una màquina. Llavors, va pensar que aquells homes havien segrestat el seu pare perquè els volien. Era una màquina molt estranya; s'assemblava a una porta d'enormes dimensions, com una màquina del temps.

De sobte, va ensopegar; hi havia alguna cosa a sota de la catifa; la va enretirar i va veure que hi havia una tapa, la va obrir i va baixar unes escales molt estretes. Tot estava molt fosc i va encendre una espelma; davant dels seus ulls hi tenia una enorme màquina, com la dels plànols. Allò era el que buscaven aquells

homes.

Tornant cap a la seva habitació va trobar un paperet al terra que deia: «Mirror street nº 5». Es va vestir i va agafar un taxi en direcció a aquella adreça. En arribar, va veure com els homes que havien estat a casa seva, sortien d'un edifici. Va entrar-hi. Era un lloc fosc i abandonat. De sobte, va sentir unes passes, va recular i va caure en un forat. Baixava per un tobogan i quan va arribar avall va poder observar com estaven parlant amb el seu pare. Deien alguna cosa sobre els plànols de la màquina. Estaven amenaçant de matar-lo si no els donava els plànols. Tot d'una va sentir un tret: «Pum!». Es va posar molt nerviosa, li queien llàgrimes per les galtes; va començar a córrer desesperada, no sabia on anar. Aleshores, va veure passar un altre taxi i el va agafar.

Quan va arribar a casa seva va dirigir-se cap al despatx del seu pare, va agafar els plànols, va obrir la tapa i va baixar les escales. Un cop allà, va intentar desxifrar-los per poder encendre la màquina. Hi havia un botó que era de color verd, i li va semblar que seria el que l'encendria. Com que no tenia cap més opció, el va prémer i es va encendre. Va intentar introduir les dades d'on havia d'anar, l'any, el dia, etc.: 12 de novembre del 2012, deu anys enrere, abans que el seu pare inventés la màquina del temps.

Va obrir els ulls i es va trobar que estava al mateix lloc d'abans; va creure que no havia funcionat, però va pujar les escales i es va adonar que havia viatjat al passat. La seva casa era molt diferent a la de llavors. Es va trobar el seu pare al passat i li va explicar tot el que l'esperaria al futur si construïa la màquina del temps. El seu pare sorprès li preguntà:

- Qui ets tu? D'on vens? Què hi fas a casa meva?

Es va despertar al seu llit, va aixecar-se i va arrencar a córrer en busca del seu pare, que estava al menjador.

- Pare! I la màquina? I els plànols?
- Què dius filla meva? Però, què dius?

I la Kristie el va agafar i li va fer una abraçada molt forta.

*Laura Mompradé Vázquez i
Miriam Pérez Poncelas 2n ESO B*

Visita a Girona

El pasado 20 de febrero, los alumnos de 4º de ESO, con motivo de la lectura que estamos haciendo de la novela Girona de Benito Pérez Galdós, fuimos a visitar la ciudad.

Durante el trayecto, marcamos en un mapa todos los lugares de los que habla el libro para confeccionar el itinerario. Al llegar, nos separamos por clases: el 4º A fue con Magdalena Maurici, el B con Carles Bastons y el C con Francesc Royuela.

Los alumnos del grupo B fueron acompañados, además, por el catedrático de historia Jaume Pinyol, un pozo de conocimientos, que respondió pacientemente a todas las preguntas que le planteaban.

Todos los grupos visitaron muchos sitios, edificios, plazas, calles emblemáticas de la ciudad como la Plaça del Vi, la Plaça de l'Oli, la calle Cort Reial, la iglesia de San Fèlix...y, finalmente, la catedral. En el

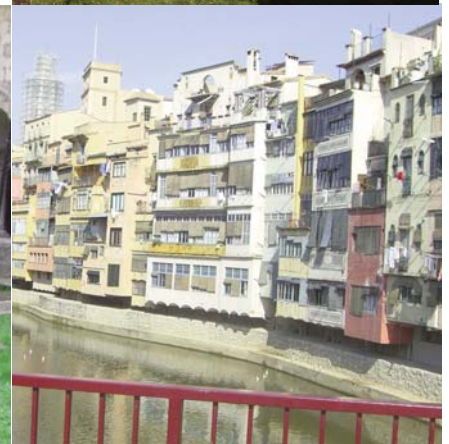
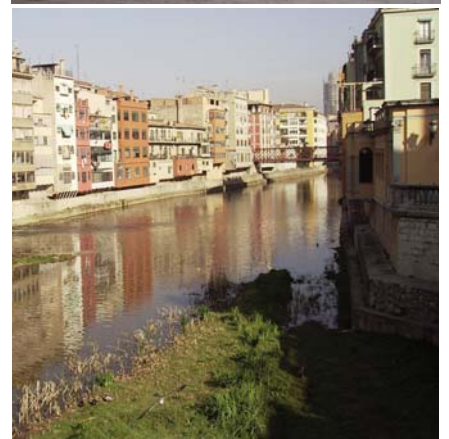
4º C, fueron los alumnos los encargados de guiar el grupo a través de los escenarios de la novela, mientras que al llegar a la catedral, fueron los profesores respectivos los que explicaron las características del monumento, que posee, además, una pieza única en el mundo por su antigüedad y características: el Tapiz de la Creación.

Al terminar la visita, tuvimos dos horas para comer y descansar; a las 4.30 cogimos el tren de vuelta a Barcelona.

Esta visita nos ha resultado muy útil para entender los hechos que se narran en la novela y que transcurren en las calles y plazas por donde transitamos. Además, nos ha parecido una de las más interesantes que hemos hecho hasta ahora porque, aunque muchos de nosotros ya habíamos estado en Girona, cambia la visión cuando hay alguien que te va contando la historia de cada lugar.

Andrea Escoda
Eugènia Almacellas
Aïda Briansó

4t ESO B i C

Edita: Institut d'Ensenyament Secundari Jaume Balmes, Barcelona * **Coordinació:** Albert Davi * **Redacció i correcció:** Francesc Royuela * **Disseny i maquetació:** Lluís Travé * **Impressió:** Llibreria Canut * **Tiratge:** 600 exemplars

L'IES Jaume Balmes no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles signats.
Revista digital: www.jamebalmes.net